

I 1925 fremkom der Rygter om, at han havde besvangret en mindreaarig Pige. Beskyldningen viste sig dog at være urigtig, men Sagen gav Anledning til, at Chefen for Statspolitiet paalagde Betjenten at sørge for ikke at give Næring til de Rygter, der gik om ham.

I 1926 indlededes der en Undersøgelse imod ham i Anledning af, at han to Gange havde haft Samleje med en Pige, som han havde truffet ved Fester, hvor han førte Polititilsyn. Sagen afgjordes imidlertid af Justitsministeriet ved, at der tildeltes Betjenten en alvorlig Irettesættelse for det af ham udviste Forhold, og det blev samtidig tilkendegivet ham, at han, saafremt hans Optræden paa ny gav Anledning til Klage, uopholdelig vilde blive opsagt til Fratræden af sin Stilling som Ordensbetjent. Han foranledigedes derhos forflyttet fra Graasten til Haderslev Politikreds, hvor han siden 1. Januar 1927 har forrettet Tjeneste.

Under et paa Foranledning af Statspolitichefen den 13. Juni 1929 i Henhold til Bestemmelsen i Tjenestemandslovens § 17 afholdt tjenstligt Forhør maatte Betjent Abild erkende, at han — der er gift og har 3 smaa Børn — ganske havde tilsidesat de ham givne Advarsler, idet han fra Tiden kort efter den ham i 1926 givne Irettesættelse havde staaet i Forhold til 3 forskellige Kvinder, deriblandt den unge Pige, som Rygtet tidligere havde sat ham i Forbindelse med, og hvem han havde skaffet Plads i en Beværtning i Haderslev, hvortil han — som nævnt — som disciplinær Straf var blevet forflyttet. Under Hensyn hertil og til, at han engang efter at være kommet fra Vagt ved offentlig Dans ved 12—1 Tiden om Natten i Uniform havde staaet en Time og banket paa Vinduet til en anden af de 3 nævnte Kvinder, hvad der medførte en Klage fra en Husbeboers Side over hans natlige Besøg, gav Finansministeriet under 27. Juni 1929 sin Tilslutning til, at Betjenten — der efter det om hans Vandel oplyste maatte siges at have gjort sig skyldig i Forhold, som svækkede den for Stillingen nødvendige Agtelse og Tillid — afskedigedes i Medfør af Bestemmelsen i Tjenestemandslovens § 61, og i Henhold til Justitsministeriets Skrivelse af 28. Juni 1929 blev han opsagt til at fratræde sin Stilling som Betjent i det sønderjydske Ordenspoliti den 1. Oktober 1929 med Tilkendegivelse om, at der paa Forslaget til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1929—30 vilde blive søgt optaget en Tekstanmærkning om, at der ikke skulde tillægges ham Pension.

Da der saavel efter Justitsministeriets som efter Finansministeriets Formening under de foreliggende Omstændigheder ikke bør tilstaaes Betjenten Pension, skal man foreslaa, at der i Overensstemmelse med § 61 i Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 om Statens Tjenestemænd træffes Bestemmelse herom.

Til 4. Den 28. Juni 1929 om Morgenen blev en paa Middelfart Sindssygehospital den 20. s: M. indlagt mandlig Patient fundet død i Sygeværelset. Han havde i Nattens Løb berøvet sig Livet ved Hængning med et Lagen. Der blev i den Anledning indledet Undersøgelse mod de 2 Plejere, Harald Christian Hansen og Jens Peter Larsen, der den paagældende Nat havde haft Vagt.

Plejer H. C. Hansen, der er født den 8. September 1899, og som den 1. Januar 1922 blev ansat som Plejer ved Sindssygehospitalet i Middelfart, er gentagne Gange fundet sovende paa sin Vagt.

Plejer J. P. Larsen, der er født den 13. December 1876 og siden den 5. Marts 1909 har været Plejer sammesteds, er ligeledes flere Gange fundet sovende paa Vagten. Desuden har han i 1922 udvist grov Forsømmelighed under Vagten paa en Afdeling, hvorfra en til Forvaring som farlig for den offentlige Sikkerhed indlagt Patient saa Lejlighed til at undvige, hvorefter han begik ny Forbrydelse (Voldtægt).

Ved et i Medfør af Bestemmelsen i Tjenestemandslovens § 17 afholdt tjenstligt Forhør er det dels ved Plejernes egne Tilstaaelser, dels ved det i øvrigt oplyste godtgjort, at de har udvist grov Forsømmelighed i Udførelsen af deres Tjeneste derved, at de, uagtet der af den Plejer, de afløste ved Natvagtens Tiltrædelse, var givet dem Besked om, at nævnte Patient havde angivet i Dagens Løb at have slugt Glas, og at der derfor skulde holdes særligt Øje med ham, for det første har lukket Døren ind til Sygeværelset — da Patienten bad derom for at faa Ro —, hvorved det umuliggjordes dem at se, hvad han foretog sig, for det andet har ladet hengaa saa lang Tid som fra Klokkeren ca. 12½ Nat indtil 6¼ Morgen uden overhovedet at tilse den paagældende, der tilmed laa paa en Vagtafdeling, hvis Patienter allerede ved Anbringelsen her er tilkendegivet som trængende til stadigt Tilsyn.